

Izvorna jezična inačica ove stranice [it](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutačno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

talijanski

Swipe to change

Kako se može izvršiti sudska odluka?

Italija

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovackim stvarima?

Izvršenje je prisilna provedba sudske presude i drugih izvršnih isprava (dužnički instrumenti, javne isprave (*atti publici*) i ovjerene privatne isprave za konkretnе usluge). U okviru te faze, koja je još uvijek podložna sudskom postupku, ne ispunili dužnik svoje obveze dobrovoljno može doći do intervencije policije.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Za izvršenje su nadležni redovni sudovi. Zahtjev za odbijanje izvršenja iz članka 47. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 (Uredba Bruxelles I (preinačena)) isto se tako mora dostaviti redovnim sudovima.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Potrebno je posjedovati izvršnu ispravu i ispunjavati odgovarajuće uvjete za pokretanje postupka izvršenja. Izvršne isprave predviđene su zakonom u članku 474. Zakona o parničnom postupku i postoje dvije vrste: sudske isprave i izvansudske isprave. Sudske su isprave presude, akti i odluke koje donosi sud tijekom ili na kraju sudskog postupka. Izvansudske su isprave dužnički instrumenti, javne isprave i ovjerene privatne isprave koje samostalno sastavljaju stranke.

3.1 Postupak

Izvršenje započinje kad se dužniku dostave izvršna isprava, koja mora biti u izvršnom obliku u skladu s člankom 475. Zakona o parničnom postupku, i nalog za izvršenje (*preceppo*), kojim se dužniku nalaže da ispuni svoje obveze u roku od najmanje 10 dana i upozorava ga se da će posljedica neispunjerenja biti prisilno izvršenje u skladu s člankom 480. Zakona o parničnom postupku. Člankom 480. trećim stavkom propisuje se da vjerovnik u nalogu za izvršenje mora odabrat prebivalište u općini u kojoj se nalazi sud nadležan za izvršenje. Ako ne odabere prebivalište, žalbe protiv naloga za izvršenje ulažu se na sudu u mjestu u kojem je dostavljen nalog, a obavijesti se dostavljaju vjerovniku u uredu službenika istoga suda. Postupak izvršenja započinje nakon ispunjenja tih formalnosti, pri čemu izvršitelj vrši zapljenu, ali najprije daje na uvid prethodno navedene dokumente. Zapljena se mora provesti u roku od 90 dana od datuma dostave naloga za izvršenje, ali najranije u roku navedenom u tom nalogu; ako se ne provede u tom roku, isteči će nalog za izvršenje (članak 481.). U toj je fazi potrebno pravno zastupanje.

Zapljena postaje ništava ako se ustup ili prodaja ne zatraži u roku od 45 dana od njezina provođenja.

Izvršenjem se nastoji osigurati prisilno ispunjenje neispunjerenih obveza u kojem sudjeluje policija. Može ga se upotrijebiti u slučaju finansijskih dugova i za obveze dostavljanja pokretnje imovine ili predaje nekretnina te za nezamjenjive pozitivne obveze.

3.2 Glavni uvjeti

Potreban i dostatan uvjet za pokretanje postupka izvršenja posjedovanje je izvršne isprave koja uključuje pravo koje je „nesporno, u fiksnom iznosu i dospjelo“ (*certo, liquido ed esigibile*) (članak 474.). Stupanj „nespornosti“ ovisi o ispravi: jasno je da veći stupanj nespornosti postoji kad je riječ o prvostupanjskoj presudi (koja je privremeno izvršiva) nego kad je riječ o dužničkom instrumentu ili transakcijama sklopljenima u okviru javnih isprava ili ovjerenih privatnih isprava.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Sud nadležan za izvršenje tijekom postupka izdaje različite vrste mjera, uglavnom naloge (*ordinanze*). Postoje mjere potrebne radi utvrđivanja pravila o pravilnom vođenju postupka te mjere kojima se ustupa određena korist, na primjer dekret (*decreto*) kojim se zaplijenjena imovina ustupa osobi koja ju je kupila na dražbi ili koja je dala najbolju ponudu.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Slijedeće stavke mogu biti predmet izvlaštenja: a) pokretna imovina, b) nekretnine, c) tražbine i pokretna imovina dužnika koje dužnik drži u prostorima trećih osoba, d) udjeli u društвima.

Obveze isporuke pokretnje imovine i predaje nekretnina te zamjenjive pozitivne i negativne obveze isto se tako mogu izvršiti.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

U slučaju novčanih iznosa, izvršenje koje se provodi zaplijenom znači da zaplijenjeni novčani iznos nije dostupan dužniku protiv kojeg se provodi nalog za izvršenje. Sve radnje raspolažanja tim novcem stoga će biti ništave i ne može ih se upotrijebiti za sprječavanje izvršenja.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere su mjere izvršenja namijenjene namirenje iznesenih tražbina i stoga ih ne može upotrijebiti kao dokaz u okviru istraga.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

U okviru pravnog sustava dopuštene su žalbe dužnika (i/ili trećih osoba protiv kojih se provodi izvršenje) protiv akata i presuda povezanih s postupkom izvršenja. Iz žalbi mogu proizići dvije vrste presuda:

– žalba protiv izvršenja (*opposizione all'esecuzione*) (članci 615. i 616. Zakona o parničnom postupku), pri čemu se osporava pravo na provođenje izvršenja (ili postojanje prava vjerovnika na provođenje izvršenja),

– žalba protiv izvršnih isprava (*opposizione agli atti esecutivi*) (članci 617. i 618. Zakona o parničnom postupku), pri čemu se osporavaju postupovni nedostatci (odnosno zakonitost isprava uključenih u postupak izvršenja).

Žalbe protiv izvršenja ili izvršnih isprava ulažu se prije početka prisilne provedbe, a definirane su kao žalbe protiv naloga za izvršenje (*preceppo*) jer proizlaze iz isprave kojom se unaprijed obavješćuje o izvršenju: žalba se odnosi na nalog za izvršenje, a ulaže je se na sudu nadležnom za predmet, iznos ili područje, u skladu s općim odredbama Zakona.

Ako je postupak izvršenja već započeo ili je već dostavljen nalog za zapljenu, žalba protiv izvršenja ili izvršnih instrumenata podnosi se ulaganjem posebne žalbe na sudu nadležnom za izvršenje.

Treće osobe koje tvrde da imaju stvarna prava na zaplijenjenu imovinu mogu se žaliti sudu nadležnom za izvršenje dok se imovina ne proda ili ne ustupi.

Pravne su odredbe kojima je uređeno to pitanje članci 615., 616., 617., 618. i 619. Zakona o parničnom postupku.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Osim predmeta koji su nezaplijenjivi na temelju posebnih pravnih odredaba, ne može se zaplijeniti ni sljedeće:

1. vjerski predmeti i predmeti koji se upotrebljavaju u vjerske svrhe,

2. vjenčano prstenje, odjeća, posteljina, kreveti, blagovaonski stolovi i stolci, ormari, komode, hladnjaci, štednjaci i pećnice, bez obzira na to jesu li plinski ili električni, perilice, kućanski ili kuhinjski pribor te komadi namještaja u kojima ih se čuva, u količini koja je dostatna za potrebe dužnika i članova njegova kućanstva. Međutim, to ne uključuje namještaj znatne vrijednosti (osim kreveta), uključujući vrijedne starine i predmete dokazane umjetničke vrijednosti,

3. hrana i gorivo potrebeni za uzdržavanje dužnika i drugih osoba navedenih u prethodnom stavku tijekom jednog mjeseca,

Isključeni su i namještaj (osim kreveta) znatne novčane vrijednosti (uključujući vrijedne starine i predmete dokazane umjetničke vrijednosti).

Zaplijeniti se ne mogu oružje i drugi predmeti koji su dužniku potrebni radi pružanja javnih usluga, ukrasi, pisma, evidencije i drugi obiteljski dokumenti te rukopisi, osim ako su dio određene kolekcije.

U okviru zakona nezaplijenjivim se smatra i, među ostalim, sljedeće: imovina u državnom vlasništvu, imovina kojom se ne može raspolažati i koja je u vlasništvu države ili nekog drugog javnog tijela, imovina obuhvaćena režimima koji se odnose na bračnu imovinu, imovina u vlasništvu crkvenih ustanova i vjerske zgrade.

Mjera izvršenja ne može biti uspješna ako je u potpunosti isteklo razdoblje zastare za tražbinu. Razdoblja zastare razlikuje se ovisno o predmetnom pravu. Međutim, važno je napomenuti da su zakonom ponekad propisana različita razdoblja zastare ovisno o vrsti instrumenta kojim se dokazuje tražbina na kojoj se temelji izvršenje. Na primjer, razdoblje zastare za tražbinu utvrđenu sudskom presudom iznosi 10 godina, iako je za tu vrstu tražbine zakonom uobičajeno predviđeno kraće razdoblje zastare.

Zakon je nedavno izmijenjen te sud u mjestu prebivališta ili boravišta dužnika ili mjestu njegova doma ili sjedišta poslovanja može na zahtjev vjerovnika odobriti da se imovina koju je potrebno zaplijeniti zatraži elektroničkim putem (članak 492.a Zakona o parničnom postupku kako je izmijenjen

[Zakonskim dekretem br. 83 od 27. lipnja 2015.](#) (izvedenog, uz izmjene, iz [Zakona br. 132 od 6. kolovoza 2015.](#)). Načini obročnog plaćanja isto su tako uvedeni u slučaju izvršenja pokretne imovine, kao dio mjera za konverziju zaplijenjene imovine (*conversione del pignoramento*).

Povezani prilozi

[Zakon o parničnom postupku \(474. – 482.\)](#) (64 Kb)

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 22/12/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.